

Julkon
2000

***

Många av oss undra varthän vi är på väg. I en värld där kapitalet sluka det sista vi ha kvar av ande och inlevelse är det lätt att förlora sig själv. Julen är icke längre en tradition, utan har børsintroducerats som koncept där varje beståndsdel dissikeras och säljs bakom skyltfönster med falsk rimfrost. Neonlampor blinka oss blinda och mekaniska tomtar hånskratta taktfast till vår förtappelse. Få är de platser där glögg ännu värmas i tystnad och Kristi födelse fortfarande faller människorna i hägen.

För en gammal man som mig själv är det lätt att falla i dysterhet och allena minnas tider som gått. Att tänka åter till de fromma barnens långtansvärda brev och föräldrar som blicka upp mot himmelen för att upptäcka min släde avteckna sig mot månen. Ändock finna jag hopp i mitt hjärta. Ett ljus av vitaste stearin tändas i andakt för femte gången, ett ljus som få mig att glömma mina sorger och leda min väg i mörkret. Likt Lazarus bli min själ återuppståndnen och jag finner kraft att fortsätta mitt värv. Min allrakäraste vänner, I goda själar som fröjdats åt min högtid, vet att edra goda gärningar varje år vila tungt i Guds vågskål.

Låt mig än en gång önska eder en riktigt god jul och önska eder välkomna till detta julens konvent.

— St. Nikolaus

STRÅLANDE STJÄRNA, RÖDA STJÄRNA...

eller

Proletariatets fiende nummer ett

***

I juletid 1944 står den ärorika Sovjetunionen på krönet av sin väldiga makt och värdighet. På alla fronter pressas dess svurna fiender, kapitalets stövelslickande lakejer, tillbaka med ryggen mot de blodbestänkta altare där dessa girighetens apostlar dyrkat Penningen, och i dess besudlade och oheliga namn offrat allt vad gott och sant är för att kunna placera ytterligare några kilo av sina vämjeliga, fetlagda tyranniska lekamen på världsproletariatets redan hårt krökta skuldror. Nu är emellertid räkenskapens dag nära, då falskt skorrande lovsånger till belätet Marknadens hyllning skall dränkas i det taktfasta dånet av stöveltramp, och profitens bojor skall brytas under styrkan av miljoner och åter miljoner knutna nävar. En ny, gyllene era stundar, då en röd, obetvinglig våg likt en naturkraft sveper över världen och sluter den i sin gränslösa, kollektiva famn av disciplinerad solidaritet och klasslös mönstertillvaro. Kommunismens utopia är nära, då alla ok har kastats och den store Ledarens odödliga namn frimodigt och oavbrutet skall prisas ända från djupen av de nordamerikanska fabrikskomplexens hjärta till Mekhongflodens leriga, risbevuxna strandbankar.

Vägen är jämnad och alla hinder bortröjda. Alla utom ett...

av Gustav Tegby Frisk

RONIN MUST DIE

***

"Grabbarna bakom Sektor 42 är tillbaka. Producentteamet Robert Johansson och Erik Hörnfeldt tar oss återigen med till Mutant Chronicles techno-futuristiska värld, och julen har aldrig varit mer lidelsefull.

I denna historia följer vi några ungdomar i Lunas Mishimakvarter. Äventyrsförfattarnas förkärlek till stiliserat våld känns fresh. Berättelsen är inte fullt så banal som man vid första anblick kan tro, utan är välanserad och utmanande. Fotot är vackert och hela produktionen är mycket välbearbetad. Jag är frälst över detta äventyr. "Död före vanheder!". Mitt betyg blir fyra femmor av fem möjliga, missa inte.

/Ronny Svensson."

***

Det är kallt och jävligt. Julen börjar nalkas. Gudarna kräver sin årliga tribut i form av utbytta gåvor och fest. Någon kommer i hemlighet att bli utsedd till den prestigefyllda rollen som tomt. Grisar måste slaktas, fångar pryglas och ännu bättre presenter hittas. Vintern har tårt hårt på stammen och det är inte enbart shamanen som kan härleda misären till den ynkliga, mjuka paketsäck som kunde uppåddas föregående jul. Ond trängsynt intrig och intetsägande mytologisk epik utlovas, när orchern ska ställa till med julblot.

av Hampus Holm

EN MIDVINTERSAGA

***

Englands mörka himmel skänkte kyla och tystnad åt människorna som i trasiga kläder och med använda ransoneringskuponger väntade den annalkande julen. Tiderna var dystra och högtidens frid var bedräglig. Biograferna och radioapparaterna ledde folket in i en ny ålder, en där sagor tynade bort och ersattes av förnuft. Detta är sagan om de som vandrar i gränslandet mellan förtappelse och hopp. Detta är sagan om dej.

av Linus Andersson

***

SILVER:	DUCHÁMP:
"Klistra på ditt julleende."	"Klä dig varmt för fan!"
"Ställ in julskinkan i tid!"	"Älska din nästa!"
"Lämna kriget bakom dig."	"Tacka Jesus för vår lycka"
"Försök lugna dig för en dag."	"Stilla Natt."
	"Le mot stjärnan i öster!"

Fira jul i goda vänners lag

av Emil Nilsson Mäki
och Daniel Fällgren

SLÄKTFEJDEN

***

Natt. En stretande mopeds ansträngda knatter är allt som bryter gammelskogens ruvande tystnad. Den slingrande skogsstigen tecknar sig motvilligt i framlysets matta ljuskon, som hade tilltron till Wolframtrådar och elektricitet kanske inte sin plats eller verkan här i Västerbottens inland. En plats där vittra och andra naturväsen fortfarande regerar i sina vidsträckta domäner och sänder sin gruvliga hämnd till de som vågar trotsa deras oheliga och aldrig för människan ämnade revir. Där gnomer dväljs under stenarna och järven jagar genom natten. Ett evigt skymningsland, rent av ett helvete på jorden.

Men trots allt detta är det någon som driven av 0.5 tämjda hästkrafter forcerar den ihjälfrusna undervegetationen med ett gnyende bylte som slängts över den rostiga tanken. Efter en obestämbar tid av Parkinsonsinspirerande vibrationer stryps slutligen Husqvarnans vaggande sång och det sprattlande byltet lämpas på en lavbevuxen stubbe.

Något motvilligt, men samtidigt bestämt, gräver föraren fram en vedyxa för att kunna fullborda det värv som föreskrivits honom att göra. Trots att han hellre sett att det var någon annan än hans egen son har han lärt att det inte är lönt att knota. Ty som det är sagt står det skrivet, och som det står skrivet skall det ske, vad än det än nu månne vara. Först mumlar han något osammanhängande om världens förpliktelser för den vettskrämde poj-

ken men svär för sig själv på finska när det hela känns allt för krystat, lyfter utan vidare omsvep yxan och låter den falla.

Det sägs ju att alla sår läker. Men det kommer dröja en stund innan Hans-Göran åter kan le och fröjdas framför Oldsberg och hela det markbundna TV-nätets nöjesutbud, eller helhjärtat kunna engagera sig i söndagsbingon. Buren hemåt av den choke-mutade mopeden är det inte utan att mängen tanke kretsar i hans sinne.

Livet, en oviss tid av idogt arbete, slit och plåga stätt i ständig kamp mot kaffe, risbastu, familj och vänner. Två diametrala krafter som kämpar i evig envig. Ont och gott...

Hoppas ingen kommer att repa den nya skotern...

*"När S:t Märten dag kommer på en Fredag,
Det samma år skall fordret litet förslå,
Därföre man de fetaste kreaturen slakta må,
Och därav både sjuda och steka,
Därmed kan man sedan leka.
Som kattor plåga med musen spela,
Därom vill jag nu mitt tal stilla."*

BONDEPRAKTIKAN; JÄRVKJUKKSVERSERNA 2:14

av Hugo Lilja och
Lars Edlund

nej du har inget lysande liv

Mage del IV

***

— Helvete, tänkte Jonatan när han vaknade, var faan är jag någonstans. Han låg på soffan i en lägenhet han aldrig sett förut. Huvudet värkte fruktansvärt mycket och stanken av utspild öl och spya gav honom kväljningar. Ryggen smärtade otroligt mycket och hans ena arm hade somnat. Med stor möda rätade han ut sig inifrån den underliga ställning han sovit i.

Det totalt främmande vardagsrummet var överbelamrat med tomma vinflaskor, ölburkar och solkiga glas fyllda av fimpar. Han tog stöd mot det rangliga vardagsrumsbordet, välte i processen ut en folkölsburk som någon öppnat men glömt bort att dricka. Blöt av avslagen folköl satte han sig med darriga rörelser upp. I soffan bredvid honom låg Julia i bara underkläderna och snarkade, helt utslagen. Rankorna som var sminkade på hennes vita kind var alldeles utsmetade och det korpsvarta håret var onaturligt ruffsig.

Jonatan gnuggade sömnen ut ögonen och försökte fokusera sig på sin omgivning. Soffan var väldigt bekant och The Cure affischerna på väggen satt kusligt uppsatta som hemma hos honom. Han reste sig så snabbt han kunde och drabbades av en yrselattack som nästan fick honom att ramla ihop på soffan igen. När verkligheten slutade att dallra och suddigheten sakta men säkert började avta, slogs han av en fruktansvärd insikt. Han var hemma! Hemma i sin egen lägenhet.

Någon hade arrangerat om hans kylskåpsmagnetpoesi från hans mörka kärleksförklaringar och dikter från själens nattsida till ett gytter av ord och endast en läsbar, besynnerlig text: "nej du har inget lysande liv".

Bakfyllan och ångesten vällde upp inom honom. Han hade inget minne av gårdagen och i precis samma ögonblick som Julia utbrast "Vafan hände igår? och *"...and the devil in the black dress watches over..."* hördes ifrån stereon, fick han syn på mannen i trenchcoat som låg utsträckt på golvet framför honom. Och Carl McCoy stirrade förebrående på honom under cowboyhatten...

Välkommen än en gång till Umeå. Den lilla studentstaden i Västerbotten som ofrivilligt blivit centrum för en rad bisarra händelser de senaste åren. Vad håller egentligen på att hända? Vad kan ett gäng holmsundsödödsare, gangstas från LA och en studentkorridor på Ålidhem ha gemensamt? Vad är det för mystiskt ljussken som ibland syns på Umeås natthimmel om man borträknar Blå Kök och Bars blinkande styggelse?

Alla dessa frågor och några till kommer att besvaras i denna fjärde och absolut sista del av Julkons Magecykel.

av Johannes Mattsson

SISTA DAGARNA

***

-...Alltså, jag är ingen jävla söndagstomte! När jag gör min roll så går jag verkligen in för det! Även om sju av tio ungar som hoppar upp i ens knä heter Lisa och vill ha en ponny, så låtsas jag i alla fall som om jag ska fundera på saken.

Han sörplade i sig en stor klunk av glöggen så att tomeskägget färgades rött, och lyfte sedan på detta för att klia sig på kinden. Det blev tyst över fikabordet, de andra analyserade det som chefen just sagt i sina huvuden en stund innan en av dem bytte samtalsämne och tog till orda:

-Vet ni, jag är less på dom har skitskäggen i klorblekt bomull. Jag har hört att dom på varuhuset i North Branch har äkta fårull i sina. Jag menar, det är ju så det ska va'. Ungarna lockas till sånt, det ser mycket mer realistiskt ut. Lite risigt sådär...

En tredje man yttrade sig så att den glödande cigaretten i hans mungipa var nära att sätta fyr på hans vita lockar:

-Det stämmer ta mig fan, allting där är bättre, och allting här är piss! Jag är så förbaskat less på alltihop, och ibland vill man bara...

Han avslutade aldrig meningen innan chefens bryska röst avbröt honom.

-Rasten är över, tillbaka till era positioner. Håll ut mina tappra tomtar, det är dom sista dagarna nu...

av Tobias Persson

KRIGAREN UTAN NAMN

*En våldsamt och påtvingad turnering
i sann Warhammer PG anda.*

Den store mannen lutade sig mot sin rostiga klinga och log hänfullt medan han betraktade den knähöga ringbrynjekladda hoben – det här skulle bli en enkel match.

"Nu dör du!"

"34 – träff i armen." replikerade den andre snabbt och vann både en attack och initiativet då hans motståndare dumt nog valt att tala istället för att slåss. Tärningen rullades under stor förväntan – en sexa! Under Weaponskill och igen – en femma! 4 i styrka + 6 + 5 = 15 Wounds!

"Argh, unf, du kommer inte att komma undan med det här jag..."

Den torra rösten från powergamern som redan samlade ihop sina tärningar avbröt snabbt.

"Du kan inte tala du är död..."

Halvlängds mannen torkade blodet och svetten ur pannan och stoppade ned tvåhandsyxan i slingbagen. Med rutinerad elegans lösgjorde han sig från de upp och nedvända hinkarna, flådde sin döde motståndare och kokade bort köttet från benen. Medan han samlade ihop skelettdelarna och räknade guld och utrustningens värde som han skulle sälja när han kom hem till värdshuset tänkte han att det var dags för en välbehövlig klippning. Han tittade bort mot sina 11 tjänare som hållit sig i bakgrunden för att inte stjäla erfarenheten och tillät sig själv ett nästan bistert leende – nästa gång skulle de dö. Det kunde behövas om han någonsin skulle kunna få avdop och bli en sann krigare – Krigaren Utan Namn!

INFORMATION

***

INTRÄDESAVGIFT: 50 kr vid dörren

DATUM: 8 - 10 December

TIDER: Konventet slår upp dörrarna 19.00 på fredagen och slutar runt 16.00 på söndagen efter julstädningen.

PLATS: Daghemmet Uven just nedanför sjukhussvängen.

ANMÄLAN: Kontakta Dawid Sandgren (123717) eller Linus Andersson (777201) senast den 3:e December. Ni kan även skicka er anmälan via elektronisk post till: julkon@hotmail.com.

Anmälan sker individuellt och vi lottar alla lag. Tyvärr tillåter vår lokal inte många nya konventsdeltagare, så de som varit med förut kommer att ha företräde.

Välkomna och

GOD JUL